

Ἀθανάσιος ὁ Μπουσόπουλος ὁ ἐν Ἀθήναις διδάξας ¹· καὶ ἐν Πάτραις τῷ 1757 φαίνεται ὕφισταμένη Σχολή τις ², διατηρουμένη καὶ ἐφεξῆς, διότι μέχρι τοῦ 1817 ἐδίδασκεν αὐτόθι Κωνσταντῖνος ὁ Μανίκας ³ καὶ μέχρι τοῦ 1821 πολυετῶς ἐσχολάρχει Βενέδικτος Μαυρογιάννης ὁ Πάργιος ⁴.

Ἐν δὲ τῇ παρὰ τὴν *Δημητσάρην* Μονῇ τοῦ Φιλοσόφου τὰ γράμματα ἐκαλλιεργοῦντο, πολλοὶ δὲ ἐκεῖθεν ἐξῆλθον Ἀρχιερεῖς μετὰ ταῦτα ἀναδειχθέντες⁵. Ἐφεξῆς ὁμως οἱ ἐν Σμύρνῃ ἐκπαιδευθέντες ὑπὸ Ἱεροθέου τῷ Ἰθακκισίῳ Γεράσιμος Γούνας καὶ Ἀγάπιος Λεονάρδος ἐν *Δημητσάρῃ* συνέστησαν τὴν περίφημον γενομένην *Σχολὴν τῆς Δημητσάρης*, προσωρινῶς μὲν ἐν τινὶ οἰκίᾳ τῷ 1764, μονίμως δὲ ὕστερον οὐ πολλῶ ἐν ἰδρύματι ἰδίῳ εὐρυχώρῳ, ἦν καὶ διὰ Πατριαρχικοῦ Γράμματος τῷ 1769 κατωχύρωσαν. Ἐν αὐτῇ ἐδίδασκον οἱ δύο διδάσκαλοι πρῶτον μὲν μέχρι τῆς κατὰ τὸ 1769 καταστροφῆς τῆς χώρας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1780 τοῦ σάλου κοπάσαντος ἡ Σχολὴ στερρῶ τῷ ποδὶ ἔβαινεν ὑπὸ Ἀγάπιον Λεονάρδον καὶ Ἀγάπιον Ἀντωνόπουλον—1842 μετὰ ἑνὸς ἢ δύο ὑποδιδασκάλων τῶν γραμματικῶν καὶ τῶν στοιχειωδῶν μαθημάτων. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐπίσης ἀπροσκόπτως ἡ Σχολὴ μέχρι τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τῷ 1821, αὐθις δ' ἀνιδρύθη καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἀνωμαλίαις καὶ διετηρεῖτο μέχρι τοῦ 1834, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς σήμερον. Ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης ἐβλάστησαν Γρηγόριος ὁ Ε΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1821), Γερμανὸς ὁ Παλαιῶν Πατρῶν (1821), καὶ πλείστοι ἕτεροι. Ἐντεῦθεν δὲ διδάσκαλοι πολλαχόσε ἐκπεμφθέντες καὶ συστήσαντες Σχολὰς εἰς πλείστας πόλεις τῆς Πελοποννήσου, ἐδίδαξαν τοὺς μετὰ ταῦτα διακριθέντας Πελοποννησίους⁶. Παρθένιος καὶ Δανιὴλ, οἱ ἀδελφοὶ Γαβραῖοι, συνέστησαν Σχολὴν ἐν Βυτίῃ (1773. 1780) διατηρηθεῖσαν

(1) Αὐτόθι σελ. 7. σημ. α. ἴσως ταύτης μέμνηται Γεώργιος ὁ Κωνσταντῖνου ἐν τοῖς Προλεγομένοις τοῦ Λεξικοῦ τῷ 1757.

(2) Αὐτόθι.

(3) Πανδ. ΙΖ', 380—.

(4) Αὐτόθι.

(5) Ἐ. Καστόρχη ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 6.

(6) Αὐτόθι σελ. ἡ. θ'.

